

ק"פ 1897/01/20 - יונה יהב, גד מרגלית נגד גלי גרינברג סגל

בית משפט השלום בחיפה

ק"פ 1897-01-20 יהב ואח' נ' גרינברג סגל תאריך: 24/6/2020
בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

הקובלים
1. יונה יהב באמצעות ב"כ עו"ד רן פינגר
2. גד מרגלית באמצעות ב"כ עו"ד יואל גולדברג
נגד
הנאשמת
גלי גרינברג סגל באמצעות ב"כ עו"ד עמית חדד

החלטה

1. ביום 1/1/20 הגישו הקובלים, מר יונה יהב, ראש עיריית חיפה לשעבר, ומר גד מרגלית, מנכ"ל עיריית חיפה לשעבר, קובלנה פלילית כנגד גב' גלי גרינברג סגל, כיום בתפקיד מנהלת אדמיניסטרטיבית של לשכת ראשת העיר חיפה. בקובלתם ייחסו הקובלים לנאשמת עבירות על חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות.
2. בהתאם לעובדות הקובלנה, נטען, בין היתר, כי "הנאשמת פרסמה בפייסבוק פוסט זדוני ושיקרי שנועד לפגוע בקובלים ובאחרים לרבות בכלל עובדי עיריית חיפה", ותוכן הפוסט מפורט בקובלנה.
3. מובהר בזאת, שהחלטה זו אינה מתייחסת לשאלה, אם תוכן הפרסום מהווה עבירה, אלא עניינה בשאלה אם התקיימו התנאים המוקדמים להגשת הקובלנה.
4. בדיונים שהתקיימו בפניי, העלה ב"כ הנאשמת טענה מקדמית, לפיה הקובלנה הוגשה בחוסר סמכות, מאחר ולא התקבלה הסכמת היועץ המשפטי לממשלה להגשתה, בהיות הנאשמת עובדת עיריית חיפה, ובטענה שאת הפרסום עשתה תוך מילוי תפקידה. הסנגור אף הגיש לעיוני פסיקה התומכת, לטעמו, בגרסתו, והוסיף, שדי בספק אם המעשה נעשה תוך מילוי התפקיד, כדי לחייב את קבלת הסכמת היועמ"ש.
5. ב"כ הקובלים טענו שתי טענות עיקריות וחילופיות: האחת, שהמעשה לא נעשה תוך מילוי תפקידה של הנאשמת, אלא בנסיבות פרטיות ובשעות הלילה, בהם היא לא עובדת, על כן לא נדרשת הסכמת היועמ"ש בטרם תוגש הקובלנה. הטענה החילופית היא, שעצם הפנייה לקבלת אישור פרקליט המחוז, וקבלת אישורו לניהול הקובלנה, יש בה כדי לענות על הדרישה לקבל את הסכמת היועמ"ש.
6. כל צד ניסה לשכנע בצדקתו, תוך שהפנו להנחיות היועץ המשפטי לממשלה בעניין קובלנות פליליות, וכן לפסיקה מבתי המשפט השונים.

7. סעיף 68 לחסד"פ מאפשר לכל אדם להאשים אדם אחר באחת או יותר מהעבירות המנויות בתוספת השנייה לחוק, באמצעות הגשת קובלנה פלילית לבית המשפט. העבירות שיוחסו לנאשמת אכן נמנות על העבירות שניתן להגיש בגין קובלנה: חוק הגנת הפרטיות נמנה על העבירות בתוספת השנייה לחסד"פ, שניתן להגיש בגין קובלנה, וחוק איסור לשון הרע קובע מפורשות, בסעיף 8, שניתן להגיש קובלנה בשל לשון הרע לפי חוק זה.
8. סעיף 69 לחסד"פ קובע, שלא תוגש קובלנה על עובד מדינה בשל מעשה שעשה תוך מילוי תפקידו, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה, וסעיף 342 לפקודת העיריות קובע, שהוראות סעיף 69 לחסד"פ יחולו גם על פקידי עירייה ועובדיה, כאילו הם עובדי מדינה.
9. סעיף 71 לחסד"פ קובע, שלאחר הגשת קובלנה, בית המשפט יעביר העתק ממנה לפרקליט המחוז, וזה יודיע תוך 15 ימים, אם הקובלנה תנוהל ע"י פרקליט מפרקליטות המדינה ואם לאו.
10. שני סעיפי החוק הנ"ל, 69 ו- 71 הם סעיפים נפרדים, ואין האחד מהם בא להחליף את האחר. סעיף 69 דן בתנאי סף שיש לעמוד בו עוד בטרם תוגש הקובלנה, ואילו סעיף 71 דן בתנאי שיש לקיים לאחר הגשת הקובלנה. אין סעיף 71 בא להחליף את סעיף 69, ואין בעצם הפנייה לפרקליט המחוז בכדי לאפשר לו להודיע אם הוא מעוניין לנהל את הקובלנה באמצעות מי מפרקליטיו, כדי להחליף את הדרישה הקבועה בסעיף 69, לפיה יש לקבל את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, ולא של פרקליט המחוז, לעצם הגשת הקובלנה. לאור כל הנ"ל, אני דוחה את טענת הקובלים, לפיה העברת הקובלנה, לאחר הגשתה, לפרקליט מחוז חיפה, והודעתו שאין בכוונתו לנהל את הקובלנה, מהווה תחליף לפנייה ליועץ המשפטי לממשלה.
11. השאלה השנייה העולה לדיון היא, האם הנאשמת עשתה את מעשיה המפורטים בקובלנה, "תוך מילוי תפקידה", כי אז יש חובה לקבל את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, או שמא עשתה את מעשיה באופן פרטי ועצמאי, וללא כל קשר לעבודתה בעיריית חיפה.
12. מעשה הנעשה ע"י עובד מדינה **במהלך שעות עבודתו**, אינו בהכרח מעשה הנעשה "תוך מילוי תפקידו". מנגד - מעשה הנעשה ע"י עובד מדינה **שלא במהלך שעות עבודתו**, אינו בהכרח מעשה שאינו "תוך מילוי תפקידו". מכאן, שעצם העובדה, שהנאשמת פרסמה את הפוסט בשעות הלילה, בהן אינה עובדת, אינה מובילה בהכרח למסקנה, שהיא עשתה את מעשיה שלא תוך מילוי תפקידה.
13. טיעון של עורך-דין, שמעשה מרשתו נעשה "בתפקידה", בין אם מדובר בטיעון המועלה על-ידו במהלך דיון בבית משפט, ובין אם מדובר בהתכתבות מוקדמת שלו, אינו הופך בהכרח את המעשה לכזה שנעשה "תוך מילוי תפקידה", ומנגד - טיעון של עורך-דין, שמעשה מרשתו לא נעשה "בתפקידה", אינו שולל בהכרח את היות המעשה ככזה שנעשה תוך מילוי תפקידה.
14. בית המשפט העליון התייחס להיגיון מאחורי הדרישה לקבל את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, בטרם תוגש

קובלנה פלילית נגד עובד ציבור, כולל עובד עירייה, בכותבו: "...תכלית החוק לשמור על שירות ציבורי חופשי מהטרדות ורדיפות מחייבת לדרוש את אישור היועץ המשפטי לממשלה, הנתון לביקורת הבג"ץ, כתנאי להגשת קובלנה נגד עובד הציבור בכל מקרה שבו היעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל" (רע"פ 11011/02 נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נח(5) 769, 773).

15. בהתאם לפרשת נמרודי הנ"ל, רמת ההוכחה הנדרשת לעניין היות המעשה "תוך מילוי תפקידו", היא כאשר העדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל. בנספח ג' שצורף לקובלנה, פונה ב"כ הקובל 1 אל הנאשמת, ובין היתר כותב בסעיף 3 למכתבו: "**הפרסום שבוצע על ידך בתפקידך...**" - אם אפשרות הזיקה בין הפרסום לתפקיד הנאשמת לא נשללה ע"י ב"כ הקובל, אז לבטח לא ניתן לומר, שמדובר בעדר זיקה שאינו גלוי לעיני כל. אמנם קבעתי לעיל, שטיעון עורך-דין שמעשה מרשתו נעשה "בתפקידה" אינו מוביל בהכרח לקבלת טיעון זה, אך הדרישה שנקבעה בפסיקה היא לרמת הוכחה נמוכה בהרבה, כפי שהתייחסתי לעיל - איני נדרש לקבוע באופן מוחלט שמעשה הנאשמת נעשה תוך מילוי תפקידה, אלא די בקיום אפשרות לכך, במובן זה, שהעדר הזיקה אינו גלוי לעיני כל.

16. בכל מקרה בו אין וודאות שהמעשה לא נעשה "תוך מילוי התפקיד", עולה לפחות ספק בדבר קיום זיקה בין המעשה לתפקיד, ובמקרים כגון אלה - קמה חובה לקבל את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה בטרם תוגש קובלנה פלילית נגד עובד ציבור בכלל, ועובד עירייה בפרט.

17. לאור כל הנ"ל, הגשת הקובלנה הפלילית כנגד הנאשמת, מבלי לקבל מראש את הסכמת היועץ המשפטי לממשלה, מהווה הפרה לסעיף 69 לחסד"פ, על כן אני מורה על מחיקת הקובלנה וסגירת התיק.

18. במצב דברים זה, איני נדרש להחליט בבקשה לתיקון הקובלנה.

19. כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתנה היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, במעמד כל הצדדים.